

ny tid, vi lever i, og at det er blevet mere kontroversielt med religiøse tilhørsforhold. Men der må man så sige, at lovforslaget jo må ses som et udtryk for, at man mener, at domstolene ikke selv kan håndtere det at forholde sig til, hvordan samfundet måtte ændre sig udenfor. Når justitsministeren siger, at Folketinget nu er nødt til – for første gang – at regulere dommernes påklædning af hensyn til borgerne, så ligger der jo deri, at det er, fordi man ikke mener, at dommerne kan varetage dette hensyn.

Derfor vil jeg bare bede justitsministeren om at bekræfte, at det er der indtil videre ingen borgere der har klaget over at dommerne ikke har kunnet, og hvis en borger skulle havne i den situation, at man sad på anklagebænken og følte, at en dommer ikke var upartisk og uafhængig, ja, så kan man altid rejse spørgsmålet i den konkrete retssag, uanset om dette forslag bliver vedtaget eller ej.

Kl. 14:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):
Sagen er den, at det danske Folketing ifølge grundloven jo skal fastsætte de nærmere retningslinjer for, hvordan domstolene arbejder. Sådan er det med den tredeling af magten, vi har. Folketinget – for øvrigt også med Det Radikale Venstres stemmer – har jævnlige reguleret domstolenes vilkår og arbejdsmetoder. Det er ikke et angreb på domstolenes integritet, og det er ikke et angreb på domstolenes uafhængighed.

Hvis der opstår en situation – det kan være i forhold til, hvordan man behandler sager i domstolene, det kan være den måde, man organiserer sagerne på, og i det her tilfælde altså en stigende religiøsitet i det offentlige rum – så er det Folketingets opgave at agere på vegne af borgerne, og det har intet at gøre med mistillid til domstolene. Det er jo heller ikke udtryk for mistillid til folk i almindelighed, at man har regler for, hvorfor det er forbudt at lave ditten og datten og pjatten. Der er tillid til, at langt de fleste danskere opfører sig normalt, fornuftigt og anstændigt. Og jeg har absolut tiltro til, at den danske dommerstand er eksemplarisk og gør lige præcis det, der er rigtigt i forhold til det upartiske og neutrale.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:28

Morten Østergaard (RV):

Udenomssnak uden et eneste svar på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig: Er det ikke rigtigt, at hvis en borger sidder i en konkret retssal og føler, at her er dommeren ikke upartisk, uafhængig og neutral, så kan spørgsmålet rejses, hvis den borger, som ministeren ønsker at beskytte, skulle have behov for det? Og er det ikke rigtigt, at Folketinget ikke på noget tidspunkt tidligere har reguleret dommernes fremtræden, fordi den type overvejelser har været henlagt til dommerne selv?

Jeg vil gerne spørge helt konkret, for det, der er nøgleordene i det her forslag, fremgår af side 5 i bemærkningerne, nemlig at det alene omfatter adfærd og påklædning, »som er *egnet* til at blive *opfattet* af andre som en *tilkendegivelse* om dommerens eventuelle religiøse eller politiske tilhørsforhold«. Hvem afklarer grænsetilfælde her? Er det justitsministeren eller Folketinget, eller er det de samme dommere, som man ikke tillor muligheden for i en ny tid at vurdere, hvordan dommerne skal fremstå neutrale, upartiske og uafhængige?

Kl. 14:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:29

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nu var der jo mange spørgsmål i den runde, men jeg skal da prøve at håndtere dem.

Hvis vi tager det sidste først, er det jo sådan, at det er domstolene, som må afgøre det ud fra den lovgivning, der gælder her. Det er rigtigt, at det er første gang, vi regulerer i forhold til – hvad skal man sige? – det kodeks, der er, med hensyn til hvad man må og ikke må vedrørende ytringer, påklædning osv. Det er, fordi religiøsitet er et stigende problem i det offentlige rum.

Det er derfor, man tidligere har lovgivet for domstolene. Opstår der en sag, en udfordring, så lovgiver man, og sådan arbejder Folketinget altså i den her Folketingssal. Man agerer på vegne af, at der ligger nogle udfordringer og venter. Så lovgiver man, og så sikrer man sig, at det ikke kommer til at finde sted. Det interessante i den sammenhæng er, at langt de fleste deltagere både i debatten i dag og ude i den offentlige debat, jo er imod, at man i domstolene ytrer sig politisk og religiøst. Der blander man altså argumenterne sammen på kryds og på tværs.

Regeringen har holdt tungen lige i munden og sagt, at det her gør vi af hensyn til borgerne,